

at gøre til den højtærede Minister, og den er af mere lokal Art. Jeg har faaet nogle Henvendelser fra Tjenestemændene i Brande, hvis Forhold blev ordnet ved Tillægsbevillingsloven og paa Finansloven i Foraaret. Der var altid Uro, og det var særlig med Hensyn til Stedtillæget, men det blev saa ordnet saaledes, at skønt Stationsbyen endnu ikke havde naaet de 2 000 Indbyggere, som skal til for at komme op i en højere Skala — der var kun en 1 700—1 800, og der kan maaske gaa et Aar eller to, inden de 2 000 naas —, gav man dem alligevel Stedtillæg i Forhold til dette Antal og saa bort fra, at Indbyggerantallet endnu ikke var saa stort. Efter at dette Lovforslag nu er blevet forelagt, er de imidlertid blevet bange for, at de er blevet sat udenfor eller vil blive sat udenfor. Jeg kan nu ikke skønne andet, naar jeg læser Lovforslaget, end at man forudsætter, at saadanne Spørgsmaal maa ordnes paa Finansloven, og baade Finansministeriet og Finansudvalget har jo en Gang anerkendt, at det var berettiget at give et større Stedtillæg paa dette Sted, hvor der er en forholdsvis stor Stab af ældre Tjenestemænd, idet der er stationeret mange Lokomotiver og i det hele taget er oprettet et større Depot. Jeg forstaar meget vel deres Frygt, men jeg vilde gerne for at berolige dem, at Ministeren ved Lejlighed, hvis han har den Opfattelse, som jeg i hvert Fald har, vilde give sin Tilslutning til den Opfattelse, at det er et Spørgsmaal, der ordnes paa Finansloven og ogsaa i Fremtiden for deres Vedkommende vil blive ordnet paa tilfredsstillende Maade. Det er kun denne Henvendelse, jeg gerne vilde rette til den højtærede Minister, fordi jeg synes, det er rart at faa saadanne Smaauroligheder ud af Verden; de gør jo ingen Gavn, de gør snarere Skade.

Kammersgaard: Naar jeg har bedt om Ordet ved denne Lejlighed, er det for at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa de Lønninger, der er foreslaaede for Tjenestemændene ved Statsbiblioteket i Aarhus. Af Lovforslaget fremgaar det, at ganske sideordnede Tjenestestillinger ved Statsbiblioteket i Aarhus og det kongelige Bibliotek og Universitetsbiblioteket her i København er foreslaaet lønnede lavere for Statsbibliotekets Vedkommende end for de to andre Biblioteker. Det fremgaar nemlig af Lovforslaget, at Overbibliotekarerne ved de to Biblioteker herinde skal lønnes med 9 600 Kr., medens Overbibliotekaren ved Statsbiblioteket i

Aarhus foreslaas lønnet med 8 700 Kr. Endvidere vil det ses, at Bibliotekarerne ved de to Biblioteker herinde foreslaas lønnet med 5 100 Kr., stigende til 6 900 Kr., medens de tilsvarende Stillinger ved Statsbiblioteket i Aarhus foreslaas lønnet med 4 800 Kr., stigende til 6 600 Kr. Naar jeg henleder Opmærksomheden paa dette Forhold, er det aldeles ikke, fordi jeg finder Anledning til at udtale mig om Lønningernes Størrelse i al Almindelighed, men for at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa, at her er der et Forhold, der sikkert bør rettes. Ved at lønne Statsbibliotekets Tjenestemænd lavere, end de tilsvarende Stillinger lønnes ved de københavnske Biblioteker, forekommer det mig, at man sætter et andenklasses Stempel paa Statsbiblioteket og dets Tjenestemænd, som de aldeles afgjort ikke fortjener.

Jeg tror for øvrigt, at dette bundler i en urigtig Vurdering af Statsbibliotekets Opgave. Dette Bibliotek adskiller sig i flere Henseender fra den Bibliotekstype, vi er vant til herinde i Hovedstaden, men dets Opgave er ogsaa af en noget anden Art, idet den bl. a. er at tjene til almindelig Oplysnings Fremme og at være en Støtte for Landets Bogsamlinger udenfor Hovedstaden, og denne Opgave, tør jeg dristig paastaa, har Statsbiblioteket i Aarhus løst paa en Maade, som fortjener almindelig Anerkendelse, og denne Anerkendelse synes jeg bedst vises ved at lønne Tjenestemændene dér med samme Lønninger som de tilsvarende Stillinger herinde ved Bibliotekerne i København.

Sagen har ogsaa en anden Side. Det forekommer mig nemlig, at Statsbibliotekets Betydning bliver forringet ved, at de ledende Stillinger ved Biblioteket bliver ligesom Gennemgangsled til de bedre lønnede Stillinger ved de to andre Biblioteker. Jeg indrømmer, at Statsbibliotekets Virksomhed er, om jeg saa maa sige, mere udadvent, at en mere folkelig Art, men det er dog derfor ingenlunde givet, at den har en ringere Værdi. Jeg maa maaske bringe i Erindring, at den højtærede Undervisningsminister i Samlingen 1913—14 meget stærkt fremhævede Ønskeligheden af at lønne de sidestillede Stillinger ved disse tre Biblioteker ens, og at denne Tanke ogsaa fra flere forskellige Sider her i Salen blev mødt med Velvillie. Nu er der Lejlighed til at gøre den gamle Uret, der er gjort, god igen, og denne Lejlighed bør benyttes. Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale, at Forslaget ændres paa dette Punkt.